

ἄπρου τοῦτο λέγει. κάπρος δὲ, ὅς ἐνορχος, καὶ τέλειος. ὅσπερ ἐστὶ ζῶον σίμωστα σικόν, ὅθεν κάπρον, καὶ κάπρω-
ξεν, τὸ ἔχειν πρὸς πλὴν ὀρχεῖαν ὀρμητικῶς, καὶ κυεῖας κα-
πρῶν, ἵο ὀρέγουσιν κάπρου πλὴν ὡς ταυρῶν, τὸ ταύρου
ἐφίεσθαι πλὴν βουῶν. μεταφορικῶς δὲ, καὶ πρὸς γυναικῶν
λέγει. ὅθεν κάπρωσ, γυνή, ἢ μάχλος, ἢ ἀσελγής, καὶ
μίξως ἐφιεμένη, ὡς ἐν Πλούτῳ

Γράος κάπρωσις τὰ φάρμακα κατέδειξεν,
ὁ κάπρος, ὡς φησι Σειδάρας, τὸ ἀδολοῖον τοῦ ἀνδρός. ταῦ-
τα τοίνυν ἐν τῷ γέλωτος χάσειν λέλειπται. Δέσπονα
Πειθῶ. πλὴν Πειθῶ οἰοῖται θεῶν ἐξ ἑμυθεύεσθαι, ἢ
πρὸς τοῦ πείθειν ἔχει δυνάμιν. Εὐεπίδης ἐν Ἐκα-
βῃ,

Τί δὴ τὰ θνητοὶ ἄλλα μὲν μαθήματα
Μοχθῶν ὡς χρὴ πάντα, ἔμας εὐομῶν,
Πειθῶ δὲ πλὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνων,
Οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπασάσει μὲν
Μισθὸς διδόντες, μανθάνειν, ἢ ἢ ποτε
Πείθειν ἂν τις βέλοιοτο, τυγχάνειν δ' ἄμα;

Ταῦτα πῶς ὀπκαλεῖται ἢ Λυσιστράτη, ὅτι αἱ γυναῖκες
τοὺς ἀνδρῶν μέλλουσι πείθειν ἐπιβίβω ἀδολοῖον
ἀγειν, τὸ πείθειν χρεῖαν εἶχον, πρὸς τὸ ἴσον αὐτοῦς ἀ-
ναστέλλει. Καὶ κύλιξ φιλοποσία. τοῦτο καλεῖται ἢ φιλία-
λη ἢ διδουμένη ἐν τοῖς πότοις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φι-
λοποροῦν οὐδὲν ἀλλὰ πρὸς ἐπιβίβω οἴνου κύλικα, ἢ φι-
λοποσίαν ἐκαλοῦν, ὡς Ἰσίδωρος φησι, καὶ Ἀλέξιος, ἔσ Ὀμη-
ρος ἐν τῷ Δ. τ. 11.

Νέκταρ ἐφοχόει, τοῖς ἡ χρυσέοις διαπέπεισι
Διδέχατ' ἀλλήλους, καὶ αὐθις, ἐρχέτω τις τούτω φιλο-
ποσίαν, καὶ φιλοποσίας, τῶς δεξιῶσις δὲ τὴν φιλίας, καὶ
φιλοποσίαν ποτινέειν ἐστὶν ἡμίνα τις ἐν ἀεισῶ δὲ τὴν
δοθείσης ἀπὸ φιλίας πινὼν μέρος, τὸ λοιπὸν πρὸς ἄλλο
φίλων, καὶ πῶς φιλίας χειρῶν μῦθος. Τὰ σφάγια διέ-
ξαι, τῶς θυμάτα πῶς θυσιαν. τοῦτο δὲ λέγει ἢ Λυσισ-
τράτη οἶνον εἰς πῶς κύλικα εἰχεῖται. ταῦτα δὲ πῶς οἶνε
χρῶσιν, γελοῖε χάσειν, σφάγια καλεῖ. μεταφορικῶς δὲ
τοῦτο, ὡς καὶ τὰ ἐξ ἡς, τὸ γὰρ ἀσπὸν οἶνε πλεῶν, εἴτε σα-
μνίον, κάπρον καλεῖ. πῶς οἶνε εἰς κύλικα ἐκχυσιν, σφα-
γιον ὀνομάζει, πρὸς ὃ παρῆται ἢ Καλονίκη εἰς πῶς κύλι-
κα τὸ οἶνον ἐκχέουσαν ἐκλεχουμένη, ὡς θυμάτος ἄμα,
ὅστις φέρει, ὡς ὅτι κάπρου σφαγιώτος, καὶ ἀματορροου-
τος,

Εὐχρῶν γὰρ ἄμα κάποπιπίζει καλῶς,
Κάποπιπίζει. καὶ κάποπιπίζει, τινὲς γραπτεῖον λέγουσιν
κάποπιπίζει, τὸ δὲ κάποπιπίζειν ταῦτ' ἐστὶν κάποπιπύειν, ὁ
πρωτότυπον δὲ κάποπιπίζειν. κάποπιπίζει τοίνυν διηλο-
νότι ὁ κάπρος σφαγίς τὸ ἄμα καλῶς κάποπιπύει δὲ τὸ
λαμμοῦ, καὶ δὲ τὸ σφαγίς τὸ ἄμα καλῶς ἐκβάλλει, τε-
τέστιν ὁ ἀσπὸς ἐκ τῆς δέρματος τῆς κάπρου σκευασθῆς, ἢ
μᾶλλον τὸ σαμνίον, τὸ οἶνον εὐχρῶν καλῶς ἐκχεῖ, τὸ δὲ
πιπύειν ἔτις ἐχρημάτισται φαίνεσθαι. πτύω, πτύξω, καὶ
πιπύξω καὶ μεταδιδόναι τῶς σφαιρίων, καὶ κατ' ἐπέκεινται
τῶς εἰ δὲ κάποπιπίζει γὰρ ἡς, τὸ ἕτερον τὸ μέτρον χάσειν
πρὸς ληθῶν λέγει. ὅσπερ ἐν ἀποπον, εἰ δὲ κερῶν, πολλαὶ
γὰρ τοῦτου κερῶν, καὶ ἰοκλήρῶν, ὡς τῶς τοῖς ποιητῶν

εὐρήσεις. Καὶ μάν.] ταῦτα καὶ ἴδιαν γλωσσῶν. καὶ
μᾶν πορῶσι γ' ἡδὺ, καὶ τὴν κάσσορα. τοῦτέστιν ὅτι, καὶ
περὶ ἢ κάπρος, ὁμοῦ ὅσμιλῶ ἡδύειαν ἔχει, ἐκ δὲ τοῦτου δὴ-
λον, ἐν τῷ τὸ οἶνον νοεῖσθαι, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀλληρο-
εῖως, γελοῖε χάσειν, εἴρη. Ἐάν γὰρ μὴ λάχης.] εἴαν
μὴ κληρώσῃ, εἴαν μὴ αὐτὸς ὁ κληρὸς τὸ ὄσιποιεῖν ὅστις
φῆ, πάλαι γὰρ ὡσπερ καὶ νῦν, οἱ πρᾶγμασι μεγάλοις
ὅστις φροῦντες, ἵνα μή τις φιλονεικία, καὶ σάσις δὲ πῶς
προτίμησιν γήροιο, τοῖς κληροῖς ἐχρῶντο, καὶ ὁ λαχὼν ἐ-
νίκα. τὸ γὰρ μάλιστ' ἐν τῶ ἀρχαιροσίαις ἀκείως ἐτηρεῖ-
το. λαχεῖν δὲ, ἵο ἀπολαχμὸς κτήσασθαι, καὶ ἵο ἀπλῶς ἴ-
χεῖν. παρ' Ὀμήρω ποτὲ μὲν αἰτιατικῆ σῶσασθαι, ὅτι ἐν
τῷ

Τὸ γὰρ λάχου μὲν γέρας ἡμεῖς.
ποτὲ δὲ γήρικῆ, ὅτι ἐν τῶ, Δῶρων ἐκ Πεισάμοιο λάχῃ, καὶ
λαχεῖν δὲ πρὸς φήφῃ, καὶ λαχεῖν δὲ κληρὸς καὶ σῶσθαι
λέγει. καὶ λαχεῖν ἵ, καὶ τὸ λάχος, εἴτε καὶ κληρὸν λα-
βεῖν.

CH. Προλαβὲ μὲν κάπρου.] Obscurus mihi
est hic locus, & quamvis sciam κάπρον pro parte
obscena accipi plerumque, non puto tamen hic
locum habere. Porcum tamen verti, siue ad illas
partes referre vis, siue ad animal quod fortassis
Lysistrata habuit velut τόμιον & ἱερεῖον. Nam sa-
cres vocabant, porcos. Miror tantum sub voce
μυλοσφαγῆν contineri etiam sues, qui siue c. strati
siue secti post mactationem recte ἱομῆαι vel τόμοι
dicuntur. Sanè incedo hic tanquam per tenebras
aut ignes suppositos cineri doloso. Non enim mi-
hi licet aut liquet. Κύλιξ φιλοποσία.] Calicem
qui in conuiuio mutuo dabatur, amoris & bene-
uolentiæ ergo, vocabant φιλοποσίαν, quæ proprie
erat δεξιῶσις vt dixit Homerus διδέχατ' ἀλλή-
λους, sic vsus Hyperides Alexis, Ælianus & alij, vn-
de scriptum est ab Historico quodam (teste Suda)
Ætolos quondam vinum Athenas deportasse,
quum vellent, vt ait ille, φιλοποσίας τὸν τῶ θεοῦ
κοινωνῆσαι, καὶ τῶς τὸ Ἀθῶνας τροφιμοῖς, significans
φιλικὴν δεξιῶσιν. Si Hesychio credimus, videtur
fuisse poculum illud secundæ mensæ, (quod qui-
dem placuit Seruatori nostro Domino Iesu Chri-
sto) quum libatum calicem præbemus amico af-
fidenti, ait enim esse κάποσιον μὲν δειπνον φιλίας ἐ-
νίκα. Κάποπιπίζει καλῶς.] In Veneta editione
melius κάποπιπίζει & videtur πιπύζειν sonum fa-
cere quem πίτυλον dicunt, & esse πιτυλίζειν quod
inter exercitationum genera rettulit Galenus in
lib. de seruanda bona valetudine, vt & ἀποχλει-
ζειν. Vnde Iuvenalem suum pitylisma nobis obtru-
sisse censet D. Iul. Cæsar Scaliger, exclusis Gram-
maticorum nugis iactabundis. Hoc loco Aristo-
phanes iocatur & verè χαιεστίζει, cum tanquam
de animali, sanguinem εὐχρῶν, & sonum ἐ recenti
cæde edente, sic de vino loquitur.

Κα. Λάζοιθε πάσῃ τὴν κύλικα ὡς Λαμπι-
τοῖ,
Λεγέτω δὲ ἑστὶν ὑμῶν μί' ἀπερὰ καὶ γὰρ λέ-
γω.
Ἔμεῖς δ' ἐπομείθε ταῦτα κάμπεδάσεται.
Οὐκ ἔστιν εἰδῆς εἰδὲ μοιχὸς εἰδ' αἰήρ.
Κα. Οὐκ ἔστιν εἰδῆς εἰδὲ μοιχὸς εἰδ' αἰήρ.

LWS. Calicem hunc age omnes sumitote, Lampi-
pito
Sequatur una verba pro cunctis meæ
Iurabitis post atq. habebitis rata.
Nullus sit, inquam, siue adulter siue vir.
CAL. Nullus sit, inquam, siue adulter siue
vir.